

בנוכארה

לאחר כשלושה שבועות הגענו לבוכארה, שם מצאנו קהלה גדולה של חרידים, וגם הרבה פליטים כבר התגוררו שם. שמה פנו כל אחד למצא בית לשכור למצא מנוח מה לנפשם, היה שם יהודי אמיד אשר בנה לעצמו דירת קיט מקורות עץ בחצרו ונתן למרן לדור שמה עד שימצא בית אחר ובימי החורף הקרים היה מרן לבוש בבית במעילו כל היום.

אבי עם כל בני המשפחה שהו שם עד חודש אדר, ולפני פורים עברנו לסמרקאנד הסמוכה, שם בסמרקאנד הי' ניתן להשיג תפוחי אדמה שבבוכארה לא היה בנמצא, ולימי חג הפסח היו התפוח"א מאכל מבוקש. ושמעתי אז שמרן התיר בבוכארה מפני שעת הדחק קטניות העגולות הנק' היעש אבל קטניות ארוכות כאורז וכדו' לא רצה להתיר^ט.

זמן מה אחר שנסענו שלח מרן מכתב אלי עם בחור ששמו היה מאיר הלברשטאם נכד הה"צ מז'מיגראד זצ"ל אשר נכנס למרן להפרד לפני נסיעתו לסמרקאנד במטרה להמשיך משם לארה"ק ואכן עלתה בידו והצליח עם דודיו הה"צ ר' ישראל מבומבאיי והה"צ ר' ארי' לייבוש מז'מיגראד להפליג משם לטהרן ולקבל רשיון עליה לארה"ק עם ילדי טהרן.

אלול
תש"טקיץ
תש"טחורף
תש"אקיץ
תש"אחורף
תש"בקיץ
תש"בחורף
תש"גקיץ
תש"גתשרי
תש"דחורף
תש"דקיץ
תש"ד

תשי"ה

ט. עיין שו"ת דובב מישרים ח"ב סי' ב'.